

[Ebba Strange]

disse menneskers usikkerhed blive endnu større, end den er i dag. Når jeg siger dette med så megen styrke, er det, fordi jeg gerne vil benytte lejligheden til at citere fra den årlige indberetning fra det tyske hemmelige politi fra 1971, hvori der står:

»Den agitation, som drives af venstreekstremistiske grupper af udlændinge – hovedsagelig tyrkiske, italienske, spanske og græske organisationer – og som er rettet imod arbejdsforholdene i den tyske republik og imod de tyske arbejdsgivere . . . har til hensigt at benytte dårlige boligforhold og dårlig behandling og tilpasning af gæstearbejderne til at etablere en klassekampsituation.«

Med så vage formuleringer, som vi har i de artikler, jeg har nævnt – jeg kan desværre ikke give ikke give flere eksempler, det tillader tiden ikke – vil disse mennesker gå i en bestandig usikkerhed, f. eks. hvis de deltager i en kollektiv arbejdskampsituation på arbejdspladsen, eller hvis de tilslutter sig nogle af de organisationer, der er oprettet for at varetage gæstearbejdernes vilkår her i landet. Derfor mener jeg, at vi skal være meget forsigtige, og vi er fra SFs side som sagt meget skeptiske over for at tilslutte os denne konvention. Vi vil i hvert fald, inden vi anbefaler regeringen at gøre det, have nogle meget, meget mere præcise eksempler på, hvad de ord betyder, der står ikke alene i de artikler, jeg har nævnt, men også i andre artikler, som vi kan vende tilbage til i udvalget.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg kan ikke som hr. Ole Espersen svinge mig op til at betegne denne lovændring som en effektivisering af den internationale retsstat. Jeg tror nok, at hr. Glistrup var mere inde på, hvad det hele drejer sig om, netop det, at man inden for en gruppe stater, der i øvrigt er politisk enige, bliver enige om, hvordan man kan udlevere eller retsforfølge inden for de forskellige områder, men ikke om en virkelig effektivisering af kampen imod f. eks. sådan noget som de internationale flykapringer.

Jeg betragter dette lovforslag som et forsøg på både at blæse og have mel i munden på én gang. Det er sådan, at det forbehold over for artikel 1, som regeringen hævder, man vil tage ved ratifikationen af den europæiske konvention om bekæmpelse af terro-

risme, er efter DKPs mening ikke tilstrækkeligt til sikring imod politisk misbrug som følge af den lovændring, der foreslås her.

Ifølge artikel 8 i konventionen skal de kontraherende parter i den europæiske konvention yde hinanden størst mulig gensidig bistand i straffesager i forbindelse med strafretsfølgning vedrørende de i artikel 1 og 2 nævnte forbrydelser. Man skal ganske vist følge sin egen lovgivning, men det må ikke nægtes under henvisning til, at det drejer sig om en politisk forbrydelse eller en forbrydelse, der har forbindelse med en politisk forbrydelse, eller en forbrydelse, der har politiske motiver.

Der er forbehold med henblik på forfølgelse på grund af race, religion, nationalitet eller politisk overbevisning, men konventionen griber direkte ind i konventionsstaternes behandling af sager om udlevering eller retsretsfølgning, idet der efter konventionens artikel 7 ligger en forpligtelse til at indlede strafretsfølgning. Og så er det unægtelig, det bliver interessant, for hvem er det, der afgør, hvornår der er tale om handlinger, der ikke skal betragtes som politiske forbrydelser? Er det den stat, der forlanger udlevering eller retsretsfølgning, eller er det de danske domstole? Realiteten vil blive, at det er justitsministeren, altså en politisk og ikke en juridisk myndighed, der skal afgøre dette spørgsmål. Det vil gøre en udlevering eller en retsretsfølgning afhængig af de til enhver tid værende politiske konjunkturer og magtforhold, og det mener vi ikke er en tilstrækkelig betryggelse af retssikkerheden.

Samtidig giver disse forbehold, der kan tages, mulighed for at fravige udlevering, hvor der reelt er tale om handlinger efter artikel 1, f. eks. i forbindelse med flykapringer. Dermed rummer forslaget ikke engang mulighed for som forebyggende middel at forhindre flykapringer som politisk virkemiddel i international sammenhæng. For at opnå en sådan forebyggende virkning må der nødvendigvis være tale om ubetingede aftaler om udlevering i forbindelse med flykapringer, ellers kan vi ikke forvente at komme fænomenet til livs.

Vi kan altså ikke give vor støtte til dette lovforslag, netop fordi det i nogle henseender går alt for vidt og i andre henseender slet ikke er tilstrækkeligt. Det hænger til dels sammen med selve konventionen, som vi i